

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Mgr. Jitkou Zavřelovou ve věci

žalobce: **O. H.**,
státní příslušník U.,
bytem X,
zastoupen advokátem JUDr. Markem Janstou, LL.M.,
se sídlem náměstí Míru 14, Mladá Boleslav,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
se sídlem Nad Štolou 3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 9. 2018, č. j. OAM-569/ZA-ZA05-ZA05-PD1-R2-2014,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 9. 2018, č. j. OAM-569/ZA-ZA05-ZA05-PD1-R2-2014 se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 8 228 Kč k rukám jeho zástupce JUDr. Marka Jansty, LL.M., advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

žalovaný podle § 25 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zastavil řízení o žádosti žalobce o prodloužení doplňkové ochrany.

2. Žalobce namítá, že předvolání k pohovoru ve věci mezinárodní ochrany mu nebylo řádně doručeno (ani náhradním způsobem). Zastavení řízení je proto nezákonné. Dále namítá, že mu v případě jeho návratu do D. oblasti, která byla jeho bydlištěm, hrozí bezprostřední ohrožení na životě a zdraví z důvodu probíhajícího ozbrojeného konfliktu.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, že se ve věci jedná o rozhodnutí procesní povahy, proto není předmětem řízení současná vnitropolitická a bezpečnostní situace na U. Žalovaný dále konstatuje, že řízení o prodloužení doplňkové ochrany bylo zastaveno, neboť žalobce byl vyzván, aby se dne 7. 9. 2018 dostavil k pohovoru, avšak to žalobce neučinil. Výzva k pohovoru byla žalobci doručena náhradním způsobem podle § 24 odst. 3 zákona o azylu, neboť byla po zákonem stanovenou dobu (od 27. 8. 2018 do 6. 9. 2018) uložena na příslušné provozovně držitele poštovní licence a žalobce si ji v této době nevyzvedl. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud posoudil žalobu v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
5. Článek 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, vyžaduje, aby soudy prvního stupně přezkoumávající rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany posuzovaly projednávaný případ podle právního a skutkového stavu ke dni rozhodnutí soudu (dále jen „procedurální směrnice“). Členské státy Evropské unie byly povinny výše uvedenou povinnost transponovat do vnitrostátního právního řádu do 20. 7. 2015 (viz čl. 51 odst. 1 procedurální směrnice). Protože doposud do českého právního řádu požadavky čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice promítnuty nebyly, ačkoliv transpoziční lhůta již uplynula, má uvedený článek směrnice přímý účinek. Jelikož žádost o mezinárodní ochranu byla v této věci podána dne 7. 11. 2016, dopadá na toto řízení, včetně přezkumného řízení soudního, právě procedurální směrnice. Ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s. se tedy neužije.
6. Ze správního spisu zjistil soud, že dne 22. 8. 2018 předvolal žalovaný žalobce k pohovoru ve věci mezinárodní ochrany na 7. 9. 2018 v 9:30 hodin. Zásilka byla žalobci doručována na adresu jeho hlášeného pobytu, kde dne 27. 8. 2018 nebyl žalobce při pokusu o doručení zastižen. Zásilka proto byla od 27. 8. 2018 do 6. 9. 2018 uložena u provozovatele poštovních služeb a následně dne 7. 9. 2018 vrácena žalovanému. Oznámení o uložení zásilky (včetně poučení o následcích nepřevzetí), jež tvoří oddělitelnou zadní část poštovní zásilky, je odtrženo a nezůstalo součástí zásilky. Z úředního záznamu ze dne 7. 9. 2018 pak plyne, že se žalobce k pohovoru ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany nedostavil. Dne 10. 9. 2018 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, z jehož odůvodnění plyne, že důvodem pro zastavení řízení byla skutečnost, že se žalobce nedostavil k pohovoru.
7. V posuzované věci je klíčovou otázkou, zda byl žalobce k pohovoru řádně a včas předvolán a zda se k pohovoru nedostavil z vážného důvodu, neboť od těchto skutečností se odvíjí závěr žalovaného o splnění předpokladů pro vydání napadeného rozhodnutí [pro zastavení řízení dle § 25 písm. d) zákona o azylu].

8. Podle § 25 písm. d) zákona o azylu se řízení zastaví, jestliže se bez závažného důvodu žadatel o udělení mezinárodní ochrany nedostavil k poskytnutí údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany nebo k pohovoru nebo neposkytuje informace nezbytné pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
9. Z důvodové zprávy k zákonu č. 314/2015 Sb., kterým bylo uvedené ustanovení s účinností od 18. 12. 2015 (rozhodná právní úprava) novelizováno, plyne, že „[v] situaci, kdy osoba neposkytuje součinnost tím, že se nedostavuje k pohovoru nebo se dokonce nedostaví ani k poskytnutí prvotních údajů k žádosti či jinak se správním orgánem nekomunikuje, není pravděpodobné, že by bylo možné o žádosti věcně rozhodnout, protože informace od žadatele jsou jedním z klíčových podkladů pro vydání rozhodnutí. Má se za to, že se jedná o tzv. konkludentní zpětvzetí žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“
10. Žadatel o udělení mezinárodní ochrany je povinen se podle § 23 odst. 4 zákona o azylu dostavit k pohovoru v místě a čase určeném ministerstvem, a to na písemné předvolání doručené žadateli o udělení mezinárodní ochrany nejméně 2 pracovní dny před konáním pohovoru.
11. Podle § 24 odst. 1 zákona o azylu se písemnosti doručují účastníku řízení ve věci mezinárodní ochrany do vlastních rukou pouze do místa jeho hlášeného pobytu nebo žadateli o udělení mezinárodní ochrany za podmínek uvedených v odstavci 2 na adresu pro doručování, nedoručuje-li ministerstvo na místě nebo prostřednictvím datové schránky.
12. Podle § 24 odst. 3 zákona o azylu platí, že pokud nebyl účastník řízení ve věci mezinárodní ochrany v místě doručení zastižen, doručovatel písemnost uloží v místně příslušné provozovně držitele poštovní licence nebo v azylovém zařízení, kde je účastník řízení ve věci mezinárodní ochrany hlášen k pobytu, a účastníka řízení ve věci mezinárodní ochrany o tom vhodným způsobem vyrozumí. Nevyzvedne-li si adresát písemnost do 10 dnů ode dne, kdy byla písemnost uložena, poslední den této lhůty je dnem doručení.
13. K doručení písemnosti prostřednictvím fikce zákon vyžaduje kumulativní splnění tří podmínek, a to uložení písemnosti u provozovatele poštovních služeb, vyrozumění adresáta o uložení písemnosti a marné uplynutí desetidenní úložní lhůty. Dle konstantní judikatury Ústavního soudu je přitom třeba striktně trvat na dodržení všech zákonných podmínek pro nastoupení fikce doručení (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 3. 6. 2003, sp. zn. II. ÚS 23/03, či nálezy Ústavního soudu ze dne 1. 10. 2002 sp. zn. II. ÚS 92/01).
14. Žalobci bylo předvolání k pohovoru na den 7. 9. 2018 v souladu s § 24 odst. 1 zákona o azylu doručováno zásilkou adresovanou na adresu H., M. B., která byla místem jeho hlášeného pobytu. Žalobce však v místě doručení nebyl dne 27. 8. 2018 zastižen, doručující orgán proto písemnost uložil v místně příslušné provozovně držitele poštovní licence, kde byla zásilka připravena k vyzvednutí ode dne 27. 8. 2018. Soud však nemá za prokázané, že byl žalobce o uložení zásilky náležitě vyrozuměn. Z poštovní obálky obsahující předmětnou výzvu k dostavení se k pohovoru totiž soud zjistil, že sice byla oddělena zadní část, tj. poučení o uložení zásilky a možnosti jejího vyzvednutí, o následcích marného uplynutí úložní lhůty či o odmítnutí převzetí zásilky, avšak prohlášení doručujícího orgánu o tom, že adresátovi byla zanechána výzva a poučení není vyplněna. Nelze proto mít za prokázané, že žalobce byl náležitě vyrozuměn o tom, že písemnost byla uložena u provozovatele poštovních služeb, tedy že předvolání k pohovoru bylo žalobci doručeno náhradním způsobem (fikcí) dne 6. 9. 2018.

15. I kdyby však soud doručení náhradním způsobem akceptoval a vyšel z toho, že poslední den úložní lhůty (den 6. 9. 2018) byl s ohledem na § 24 odst. 3 věty druhé zákona o azylu dnem doručení, znamenalo by to, že výzva k dostavení se k pohovoru (ten se měl konat dne 7. 9. 2018) nebyla žalobci doručena nejméně 2 pracovní dny před konáním pohovoru, jak požaduje § 23 odst. 4 zákona o azylu. Předvolání totiž nebylo odesláno s dostatečným předstihem tak, aby při vyzvednutí zásilky v na konci úložní doby zbyly dva pracovní dny do data konání pohovoru.
16. Žalovaný zatížil řízení vadou, která měla za následek vydání nezákonného rozhodnutí. Pokud totiž předvolání k pohovoru není žadateli doručeno v souladu se zákonem, nelze řízení podle § 25 odst. 1 písm. d) zákona o azylu zastavit (srov. rozsudek Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 9. 10. 2003, č. j. 2 Azs 8/2003-52).
17. Soud na okraj poznamenává, že v předmětné věci nebyla snaha žalovaného o doplnění skutkových zjištění pohovorem samoučelná, nýbrž byla zapříčiněna právním názorem zdejšího soudu vyjádřeným v rozsudku ze dne 13. 11. 2017, č. j. 46 Az 7/2017 – 24. Zdejší soud zrušil předcházející rozhodnutí žalovaného pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů rozhodnutí právě pro nedostatečné vypořádání se s obavou žalobce, že bude nucen se proti své vůli, jako voják účastnit ozbrojeného konfliktu. Touto otázkou se však soud prozatím zabývat nemůže, neboť se jí prozatím nezabýval ani žalovaný.
18. Soud dospěl k závěru, že žalovaný zatížil správní řízení vadou, která v dané věci měla vliv na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí. Soud napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení, ve kterém je žalovaný vázán vysloveným právním názorem (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez jednání, neboť takový postup aplikované ustanovení výslovně předpokládá.
19. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, a proto mu náleží náhrada nákladů řízení. Úspěšnému žalobci soud přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 8 228 Kč. Tato částka se sestává z odměny advokáta, kterou tvoří odměna za dva úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení, žaloba podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů] a dále dvě paušální částky jako náhrada hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Součet uvedených částek ve výši 6 800 Kč byl zvýšen o částku 1 428 Kč odpovídající 21 % DPH, neboť zástupce žalobce je dle zjištění soudu plátcem daně z přidané hodnoty. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 28. srpna 2019

Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.
soudkyně